

Službeni list

Europske unije

C 313

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 63.
21. rujna 2020.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2020/C 313/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2020/C 313/02 Predmet C-137/18: Rješenje Suda (deveto vijeće) od 6. veljače 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landgericht Dresden – Njemačka) – hapeg dresden gmbh protiv Bayrische StraÙe 6-8 GmbH & Co. KG (Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Slobodno pružanje usluga – Direktiva 2006/123/EZ – Propis države članice koji predviđa minimalnu tarifu za nagrade za rad inženjera i arhitekata) 2

2020/C 313/03 Predmet C-522/18: Rješenje Suda (treće vijeće) od 29. siječnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Najwyższy – Poljska) – DŚ protiv Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Jaśle (Zahtjev za prethodnu odluku – Obustava postupka) 2

2020/C 313/04 Predmet C-647/18: Rješenje Suda (šesto vijeće) od 15. siječnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Okrazhen sad – Vidin – Bugarska) – Corporate Commercial Bank, u stečaju protiv Elit Petrol AD (Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 53. stavak 2. Poslovnika Suda – Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Stečajni postupci – Retroaktivna izmjena uvjeta za prijebij s kreditnom institucijom u stečaju – Vladavina prava – Načelo pravne sigurnosti – Pravo na djelotvoran pravni lijek) 3

HR

2020/C 313/05	Predmet C-11/19: Rješenje Suda (deveto vijeće) od 6. veljače 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – Azienda ULSS n. 6 Euganea protiv Pia Opera Croce Verde Padova (Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Javna nabava – Direktiva 2014/24/EU – Članak 10. točka (h) – Članak 12. stavak 4. – Posebna izuzeća za ugovore o uslugama – Usluge civilne obrane, civilne zaštite i sprečavanja opasnosti – Neprofitne organizacije ili udruženja – Usluga redovnog i hitnog sanitetskog prijevoza – Regionalno zakonodavstvo prema kojem se prednost daje partnerstvu između javnih naručitelja – Sloboda država članica u pogledu izbora načina pružanja usluga – Granice – Obveza obrazlaganja)	4
2020/C 313/06	Spojeni predmeti C-89/19 do 91/19: Rješenje Suda (deveto vijeće) od 6. veljače 2020. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Consiglio di Stato – Italija) – Rieco SpA protiv Comune di Lanciano, Ecolan SpA (C-89/19), Comune di Ortona, Ecolan SpA (C-90/19), Comune di San Vito Chietino, Ecolan SpA (C-91/19) (Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Javna nabava – Direktiva 2014/24/EU – Članak 12. stavak 3. – Nacionalni propis koji potiče provedbu postupaka javne nabave na štetu in-house ugovora – Sloboda država članica u pogledu izbora načina pružanja usluga – Granice – Nacionalno zakonodavstvo koje isključuje mogućnost da javni naručitelj stječe, u kapitalu tijela koje je u vlasništvu javnih naručitelja, udjele koji ne mogu jamčiti kontrolu nad tim tijelom ili ovlast blokiranja)	5
2020/C 313/07	Predmet C-172/19 P: Rješenje Suda (sedmo vijeće) od 31. siječnja 2020. – Association européenne du charbon et du lignite (Euracoal) protiv Deutscher Braunkohlen-Industrie – Verein eV, Lausitz Energie Kraftwerke AG, Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft mbH eins energie in sachsen GmbH & Co. KG, Europska komisija (Žalba – Članak 181. Poslovnika Suda – Okoliš – Direktiva 2010/75/EU – Zaključci o najboljim raspoloživim tehnikama (NRT-i) – Provedbena odluka (EU) 2017/1442 – Veliki uređaji za loženje – Tužba za poništenje – Nedopuštenost – Nepostojanje izravnog utjecaja – Sudjelovanje u postupku koji je doveo do donošenja akta – Postupovna jamstva prilikom donošenja akta – Izmjena obrazloženja – Nepostojanje žalbenih razloga koji se temelje na povredi žaliteljevih postupovnih prava žalitelja – Nepostojanje osobnog utjecaja – Očito neosnovana žalba)	6
2020/C 313/08	Predmet C-368/19: Rješenje Suda (osmo vijeće) od 16. siječnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – Telecom Italia SpA, Wind Tre SpA, Vodafone Italia SpA, Lindam Srl protiv Roma Capitale, Regione Lazio, Vodafone Italia SpA, Telecom Italia SpA, Wind Tre SpA, Wind Telecomunicazioni SpA (Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 53. stavak 2. i članak 94. Poslovnika Suda – Usklađivanje zakonodavstava – Elektroničke komunikacijske mreže i usluge – Ograničenja postavljanja antena mobilne telefonije koja su nametnula lokalna tijela – Nepostojanje dostatnih pojašnjenja o razlozima koji opravdavaju potrebu odgovora na prethodno pitanje u svrhu rješavanja spora iz glavnog postupka – Očita nedopuštenost)	6
2020/C 313/09	Predmet C-381/19: Rješenje Suda (deveto vijeće) od 15. siječnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Curtea de Apel Cluj – Rumunjska) – SC Banca E S.A. protiv G.D. (Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Zaštita potrošača – Direktiva 93/13/EZ – Uvođenje novog pravnog sredstva tijekom postupka – Načela pravne sigurnosti i djelotvornosti)	7
2020/C 313/10	Predmet C-226/20 P: Žalba koju je 29. svibnja 2020. podnio Eurofer, Association Européenne de l’Acier, AISBL protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 12. ožujka 2020. u predmetu T-835/17, Eurofer protiv Komisije	8
2020/C 313/11	Predmet C-247/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. travnja 2020. uputio Appeals Service Northern Ireland (Ujedinjena Kraljevina) – VI protiv Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs	9
2020/C 313/12	Predmet C-261/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. lipnja 2020. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – Thelen Technopark Berlin GmbH protiv MN	10
2020/C 313/13	Predmet C-265/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. lipnja 2020. uputio Hof van beroep Antwerpen (Belgija) – FN protiv Universiteit Antwerpen, Vlaamse Autonome Hogeschool Hogere Zeevaartschool, PB, ZK, NG, ZN, UM	11

2020/C 313/14	Predmet C-277/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. lipnja 2020. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) – UM	12
2020/C 313/15	Predmet C-285/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. lipnja 2020. uputio Centrale Raad van Beroep (Nizozemska) – K protiv Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)	12
2020/C 313/16	Predmet C-301/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. srpnja 2020. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) – UE, HC protiv Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG	13
2020/C 313/17	Predmet C-302/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. srpnja 2020. uputio cour d'appel de Paris (Francuska) – A – Druga stranka u postupku: Autorité des marchés financiers	14
2020/C 313/18	Predmet C-323/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. srpnja 2020. uputio Amtsgericht Nürnberg (Njemačka) – DQ protiv Ryanair DAC	15
2020/C 313/19	Predmet C-324/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. srpnja 2020. uputio Bundesfinanzhof (Njemačka) – Finanzamt B protiv X-Beteiligungsgesellschaft mbH	16
2020/C 313/20	Predmet C-335/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. srpnja 2020. uputio Tribunal du travail du Brabant wallon, division Wavre (Belgija) – PR protiv Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)	16
2020/C 313/21	Predmet C-348/20 P: Žalba koju je 28. srpnja 2020. podnio Nord Stream 2 AG protiv rješenja Općeg suda (osmo vijeće) od 20. svibnja 2020. u predmetu T-526/19, Nord Stream 2 protiv Parlamenta i Vijeća	17
2020/C 313/22	Predmet C-351/20 P: Žalba koju je 30. srpnja 2020. podnio Liviu Dragnea protiv rješenja Općeg suda (prvo vijeće) od 12. svibnja 2020. u predmetu T-738/18, Dragnea protiv Komisije	18
2020/C 313/23	Predmet C-114/18: Rješenje predsjednika četvrtog vijeća Suda od 17. siječnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Ujedinjena Kraljevina) – Sandoz Ltd, Hexal AG protiv G.D. Searle LLC, Janssen Sciences Ireland	19
2020/C 313/24	Predmet C-537/18: Rješenje predsjednika Suda od 3. veljače 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Najwyższy – Poljska) – Postupak koji je pokrenuo YV, uz sudjelovanje: Krajowa Rada Sądownictwa	19
2020/C 313/25	Predmet C-811/18: Rješenje predsjednika Suda od 4. veljače 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Superior de Justicia de Canarias – Španjolska) – KA protiv Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social	19
2020/C 313/26	Predmet C-202/19 P: Rješenje predsjednika prvog vijeća Suda od 20. siječnja 2020. – Ryanair DAC, prije Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd protiv Europske komisije	20
2020/C 313/27	Predmet C-203/19 P: Rješenje predsjednika prvog vijeća Suda od 20. siječnja 2020. – Ryanair DAC, anciennement Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd protiv Europske komisije	20
2020/C 313/28	Predmet C-204/19 P: Rješenje predsjednika prvog vijeća Suda od 20. siječnja 2020. – Ryanair DAC, prije Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd protiv Europske komisije, Vijeća Europske unije	20
2020/C 313/29	Predmet C-205/19 P: Rješenje predsjednika Suda od 20. siječnja 2020. – Ryanair DAC, prije Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd protiv Europske komisije, Vijeća Europske unije	20

2020/C 313/30	Predmet C-542/19: Rješenje predsjednika Suda od 23. siječnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Amtsgericht Hamburg – Njemačka) – YX protiv Eurowings GmbH	21
2020/C 313/31	Predmet C-661/19: Rješenje predsjednika Suda od 8. siječnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio l'Handelsgericht Wien – Austrija) – fliightright GmbH protiv Austrian Airlines AG	21
Opći sud		
2020/C 313/32	Predmet T-332/15: Presuda Općeg suda od 8. srpnja 2020. – Ocean Capital Administration i dr. protiv Vijeća („Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja protiv Irana – Zamrzavanje sredstava – Popis osoba i subjekata na koje se mjere primjenjuju – Uvrštavanje imena tužitelja”) . . .	22
2020/C 313/33	Predmet T-203/18: Presuda Općeg suda od 8. srpnja 2020. – VQ protiv ESB-a („Ekonomska i monetarna politika – Bonitetni nadzor nad kreditnim institucijama – Članak 18. stavak 1. Uredbe (EU) br. 1024/2013 – Novčana administrativna kazna koju ESB izriče kreditnoj ustanovi zbog povrede članka 77. točke (a) Uredbe (EU) br. 575/2013 – Načini objave na internetskoj stranici ESB-a – Članak 18. stavak 6. Uredbe br. 1024/2013 i članak 132. stavak 1. Uredbe (EU) br. 468/2014”) . . .	22
2020/C 313/34	Predmet T-576/18: Presuda Općeg suda od 8. srpnja 2020. – Crédit agricole protiv ESB-a („Ekonomska i monetarna politika – Bonitetni nadzor nad kreditnim institucijama – Članak 18. stavak 1. Uredbe (EU) br. 1024/2013 – Administrativna novčana kazna koju ESB izriče kreditnoj instituciji – Članak 26. stavak 3. prvi podstavak Uredbe (EU) br. 575/2013 – Trajna povreda kapitalnih zahtjeva – Povreda iz nepažnje – Retroaktivna primjena blažeg represivnog zakonodavstva – Nepostojanje – Prava obrane – Iznos kazne – Obveza obrazlaganja”)	23
2020/C 313/35	Predmet T-577/18: Presuda Općeg suda od 8. srpnja 2020. – Crédit agricole Corporate and Investment Bank protiv ESB-a („Ekonomska i monetarna politika – Bonitetni nadzor nad kreditnim institucijama – Članak 18. stavak 1. Uredbe (EU) br. 1024/2013 – Administrativna novčana kazna koju ESB izriče kreditnoj instituciji – Članak 26. stavak 3. prvi podstavak Uredbe (EU) br. 575/2013 – Trajna povreda kapitalnih zahtjeva – Povreda iz nepažnje – Prava obrane – Iznos kazne – Obveza obrazlaganja”) . .	24
2020/C 313/36	Predmet T-20/19: Presuda Općeg suda od 8. srpnja 2020. – Pablosky protiv EUIPO-a – docPrice (mediFLEX easystem) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava verbalnog žiga Europske unije mediFLEX easystem – Raniji figurativni žig Europske unije Stepeasy – Relativni razlozi za odbijanje – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	25
2020/C 313/37	Predmet T-21/19: Presuda Općeg suda od 8. srpnja 2020. – Pablosky protiv EUIPO-a – docPrice (mediFLEX easySTEP) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije mediFLEX easySTEP – Raniji figurativni žig Europske unije Stepeasy – Relativni razlozi za odbijanje – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	26
2020/C 313/38	Predmet T-328/19: Presuda Općeg suda od 8. srpnja 2020. – Scorify protiv EUIPO-a (SCORIFY) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije SCORIFY – Raniji verbalni žig Europske unije SCOR – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	26
2020/C 313/39	Predmet T-633/19: Presuda Općeg suda od 8. srpnja 2020. – Essential Export protiv EUIPO-a – Shenzhen Liouyi International Trading (TOTU) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije koji navodno sadržava verbalni element „TOTU” i crvene i crne boje – Raniji figurativni žigovi Europske unije TOTTO – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	27
2020/C 313/40	Predmet T-170/19: Rješenje Općeg suda od 22. lipnja 2020. – Sherpa Europe protiv EUIPO-a – Núcleo de comunicaciones y control (SHERPA NEXT) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Povlačenje prigovora – Obustava postupka”)	28

2020/C 313/41	Predmet T-231/20 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 24. lipnja 2020. – Price protiv Vijeća („Privremena pravna zaštita – Područje slobode, sigurnosti i pravde – Odluka (EU) 2020/135 – Sporazum o povlačenju Ujedinjene Kraljevine iz Unije i Euratoma – Gubitak građanstva Unije – Zahtjev za suspenziju primjene – Očita nedopuštenost glavne tužbe – Nedopuštenost – Upućivanje prethodnog pitanja Sudu – Nenadležnost”)	28
2020/C 313/42	Predmet T-463/20: Tužba podnesena 20. srpnja 2020. – Sony Interactive Entertainment Europe protiv EUIPO-a – Wong (GT RACING)	29
2020/C 313/43	Predmet T-466/20: Tužba podnesena 20. srpnja 2020. – LF protiv Komisije	30
2020/C 313/44	Predmet T-476/20: Tužba podnesena 27. srpnja 2020. – Alteryx protiv EUIPO-a – Allocate Software (ALLOCATE)	31
2020/C 313/45	Predmet T-489/20: Tužba podnesena 6. kolovoza 2020. – Eos Products protiv EUIPO-a (oblik sferičnog spremnika)	31
2020/C 313/46	Predmet T-491/20: Tužba podnesena 23. srpnja 2020. – El Corte Inglés protiv EUIPO-a – Ou (-Vpro)	32
2020/C 313/47	Predmet T-492/20: Tužba podnesena 24. srpnja 2020. – S. Tous protiv EUIPO-a – Zhejiang China-Best Import & Export (Lámpara)	33
2020/C 313/48	Predmet T-499/20: Tužba podnesena 10. kolovoza 2020. – Banco Cooperativo Español protiv SRB-a	33
2020/C 313/49	Predmet T-877/19: Rješenje Općeg suda od 25. lipnja 2020. – Einkaufsbüro Deutscher Eisenhändler protiv EUIPO-a – Tigges (TOOLINEO)	35

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2020/C 313/01)***Posljednja objava**

SL C 304, 14.9.2020.

Prethodne objave

SL C 297, 7.9.2020.

SL C 287, 31.8.2020.

SL C 279, 24.8.2020.

SL C 271, 17.8.2020.

SL C 262, 10.8.2020.

SL C 255, 3.8.2020.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Rješenje Suda (deveto vijeće) od 6. veljače 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landgericht Dresden – Njemačka) – hapeg dresden gmbh protiv Bayrische StraÙe 6-8 GmbH & Co. KG

(Predmet C-137/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Slobodno pružanje usluga – Direktiva 2006/123/EZ – Propis države članice koji predviđa minimalnu tarifu za nagrade za rad inženjera i arhitekata)

(2020/C 313/02)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Dresden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: hapeg dresden gmbh

Tuženik: Bayrische StraÙe 6-8 GmbH & Co. KG

Izreka

Članak 15. stavak 1., članak 15. stavak 2. točku (g) i članak 15. stavak 3. Direktive 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu treba tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis koji ne dopušta da se u ugovorima s arhitektima ili inženjerima ugovaraju honorari koji su niži od minimalnih iznosa određenih prema Pravilniku o honorarima arhitekata i inženjera predviđenom tim propisom.

⁽¹⁾ SL C 268, 30. 7. 2018.

Rješenje Suda (treće vijeće) od 29. siječnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Najwyższy – Poljska) – DŚ protiv Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Jaśle

(Predmet C-522/18) ⁽¹⁾*(Zahtjev za prethodnu odluku – Obustava postupka)*

(2020/C 313/03)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Najwyższy

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: DŚ

Tuženik: Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Jaśle

Uz sudjelovanje: Prokuratura Krajowa

Izreka

Obustavlja se postupak povodom zahtjeva za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Najwyższy (Vrhovni sud, Poljska) odlukom od 2. kolovoza 2018. u predmetu C-522/18.

(¹) SL C 427, 26. 11. 2018.

Rješenje Suda (šesto vijeće) od 15. siječnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Okrazhen sad – Vidin – Bugarska) – Corporate Commercial Bank, u stečaju protiv Elit Petrol AD

(Predmet C-647/18) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 53. stavak 2. Poslovnika Suda – Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Stečajni postupci – Retroaktivna izmjena uvjeta za prijebroj s kreditnom institucijom u stečaju – Vladavina prava – Načelo pravne sigurnosti – Pravo na djelotvoran pravni lijek)

(2020/C 313/04)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Okrazhen sad – Vidin

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Corporate Commercial Bank, u stečaju

Tuženik: Elit Petrol AD

Izreka

Zahtjev za prethodnu odluku koji je odlukom od 15. listopada 2018. uputio Okrazhen sad Vidin (Okružni sud u Vidinu, Bugarska) očito je nedopušten.

(¹) SL C 455, 17. 12. 2018.

Rješenje Suda (deveto vijeće) od 6. veljače 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – Azienda ULSS n. 6 Euganea protiv Pia Opera Croce Verde Padova

(Predmet C-11/19) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Javna nabava – Direktiva 2014/24/EU – Članak 10. točka (h) – Članak 12. stavak 4. – Posebna izuzeća za ugovore o uslugama – Usluge civilne obrane, civilne zaštite i sprečavanja opasnosti – Neprofitne organizacije ili udruženja – Usluga redovnog i hitnog sanitetskog prijevoza – Regionalno zakonodavstvo prema kojem se prednost daje partnerstvu između javnih naručitelja – Sloboda država članica u pogledu izbora načina pružanja usluga – Granice – Obveza obrazlaganja)

(2020/C 313/05)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Azienda ULSS n. 6 Euganea

Tuženik: Pia Opera Croce Verde Padova

uz sudjelovanje: Azienda Ospedaliera di Padova, Regione Veneto, Croce Verde Servizi

Izreka

1. Članak 10. točku (h) i članak 12. stavak 4. Direktive 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ treba tumačiti na način da im se ne protivi regionalni propis koji provođenje postupka javne nabave uvjetuje okolnošću da partnerstvo između tijela koja pripadaju javnom sektoru ne može osigurati pružanje usluge redovnog sanitetskog prijevoza, sve dok se izborom određenog načina pružanja usluga, koji je izvršen u fazi koja prethodi fazi javne nabave, poštuju načela jednakog postupanja, nediskriminacije, uzajamnog priznavanja, proporcionalnosti i transparentnosti.
2. Članak 10. točku (h) i članak 12. stavak 4. Direktive 2014/24 treba tumačiti na način da im se ne protivi regionalni propis koji određuje da javni naručitelj treba obrazložiti svoj izbor o dodjeli ugovora o usluzi redovnog sanitetskog prijevoza putem javne nabave umjesto izravne dodjele ugovora na temelju sporazuma sklopljenog s drugim javnim naručiteljem.

⁽¹⁾ SL C 164, 13. 5. 2019.

Rješenje Suda (deveto vijeće) od 6. veljače 2020. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Consiglio di Stato – Italija) – Rieco SpA protiv Comune di Lanciano, Ecolan SpA (C-89/19), Comune di Ortona, Ecolan SpA (C-90/19), Comune di San Vito Chietino, Ecolan SpA (C-91/19)

(Spojeni predmeti C-89/19 do 91/19) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Javna nabava – Direktiva 2014/24/EU – Članak 12. stavak 3. – Nacionalni propis koji potiče provedbu postupaka javne nabave na štetu in-house ugovora – Sloboda država članica u pogledu izbora načina pružanja usluga – Granice – Nacionalno zakonodavstvo koje isključuje mogućnost da javni naručitelj stječe, u kapitalu tijela koje je u vlasništvu javnih naručitelja, udjele koji ne mogu jamčiti kontrolu nad tim tijelom ili ovlast blokiranja)

(2020/C 313/06)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Rieco SpA

Tuženici: Comune di Lanciano, Ecolan SpA (C-89/19), Comune di Ortona, Ecolan SpA (C-90/19), Comune di San Vito Chietino, Ecolan SpA (C-91/19)

Uz sudjelovanje: Comune di Ortona (C-89/19), Comune di Treglio (C-89/19), Autorità nazionale anticorruzione (ANAC)

Izreka

1. Članak 12. stavak 3. Direktive 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni propis koji sklapanje in-house transakcije, nazvane i „in-house ugovor”, uvjetuje nemogućnošću provedbe postupka javne nabave i, u svakom slučaju, time da javni naručitelj dokaže da za zajednicu postoje prednosti posebno povezane sa sklapanjem in-house transakcije.
2. Članak 12. stavak 3. Direktive 2014/24 treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni propis koji sprječava javnog naručitelja da stekne udjele u kapitalu subjekta čiji je kapital u vlasništvu drugih javnih naručitelja ako ti udjeli ne mogu jamčiti kontrolu ili ovlast blokiranja i ako navedeni javni naručitelj namjerava kasnije steći poziciju zajedničke kontrole i, slijedom toga, mogućnost izravnih dodjela ugovorâ u korist onog subjekta u čijem kapitalu sudjeluje više javnih naručitelja.

⁽¹⁾ SL C 182, 27. 5. 2019.

Rješenje Suda (sedmo vijeće) od 31. siječnja 2020. – Association européenne du charbon et du lignite (Euracoal) protiv Deutscher Braunkohlen-Industrie – Verein eV, Lausitz Energie Kraftwerke AG, Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft mbH eins energie in sachsen GmbH & Co. KG, Europska komisija

(Predmet C-172/19 P) ⁽¹⁾

(Žalba – Članak 181. Poslovnika Suda – Okoliš – Direktiva 2010/75/EU – Zaključci o najboljim raspoloživim tehnikama (NRT-i) – Provedbena odluka (EU) 2017/1442 – Veliki uređaji za loženje – Tužba za poništenje – Nedopuštenost – Nepostojanje izravnog utjecaja – Sudjelovanje u postupku koji je doveo do donošenja akta – Postupovna jamstva prilikom donošenja akta – Izmjena obrazloženja – Nepostojanje žalbenih razloga koji se temelje na povredi žaliteljevih postupovnih prava žalitelja – Nepostojanje osobnog utjecaja – Očito neosnovana žalba)

(2020/C 313/07)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Association européenne du charbon et du lignite (Euracoal) (zastupnici: W. Spieth i N. Hellermann, *Rechtsanwälte*)

Druge stranke u postupku: Deutscher Braunkohlen-Industrie – Verein eV, Lausitz Energie Kraftwerke AG, Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft mbH, eins energie in sachsen GmbH & Co. KG (zastupnici: W. Spieth i N. Hellermann, *Rechtsanwälte*), Europska komisija (zastupnici: R. Tricot i A. C. Becker, *agenti*)

Izreka

1. Žalba se odbija kao očito neosnovana.
2. Association européenne du charbon et du lignite (Euracoal) dužna je snositi troškove.

⁽¹⁾ SL C 164, 13. 5. 2019.

Rješenje Suda (osmo vijeće) od 16. siječnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – Telecom Italia SpA, Wind Tre SpA, Vodafone Italia SpA, Lindam Srl protiv Roma Capitale, Regione Lazio, Vodafone Italia SpA, Telecom Italia SpA, Wind Tre SpA, Wind Telecomunicazioni SpA

(Predmet C-368/19) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 53. stavak 2. i članak 94. Poslovnika Suda – Usklađivanje zakonodavstava – Elektroničke komunikacijske mreže i usluge – Ograničenja postavljanja antena mobilne telefonije koja su nametnula lokalna tijela – Nepostojanje dostatnih pojašnjenja o razlozima koji opravdavaju potrebu odgovora na prethodno pitanje u svrhu rješavanja spora iz glavnog postupka – Očita nedopuštenost)

(2020/C 313/08)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Telecom Italia SpA, Wind Tre SpA, Vodafone Italia SpA, Lindam Srl

Tuženici: Roma Capitale, Regione Lazio, Vodafone Italia SpA, Telecom Italia SpA, Wind Tre SpA, Wind Telecomunicazioni SpA

Uz sudjelovanje: Regione Lazio, Wind Tre SpA, Telecom Italia SpA, Ente Suore Francescane Missionarie del Cuore Immacolato di Maria i dr., Agenzia Regionale Protezione Ambiente (ARPA), Congregazione delle Religiose di Gesù e Maria

Izreka

Zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato (Državno vijeće, Italija), odlukom od 2. veljače 2018., očito je nedopušten.

(¹) SL C 312, 16. 9. 2019.

Rješenje Suda (deveto vijeće) od 15. siječnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Curtea de Apel Cluj – Rumunjska) – SC Banca E S.A. protiv G.D.

(Predmet C-381/19) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Zaštita potrošača – Direktiva 93/13/EZ – Uvođenje novog pravnog sredstva tijekom postupka – Načela pravne sigurnosti i djelotvornosti)

(2020/C 313/09)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Cluj

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SC Banca E S.A.

Tuženik: G.D.

Izreka

Načelo pravne sigurnosti i načelo djelotvornosti treba tumačiti na način da im se ne protivi postupovno pravilo kojim se mijenja sustav pravnih sredstava predviđen nacionalnim pravnim sustavom a kojim se uvodi dodatno pravno sredstvo i stupanj sudske nadležnosti, i koje se primjenjuje na postupak između potrošača i prodavatelja robe ili pružatelja usluga koji je u trenutku te izmjene već u tijeku, s obzirom na to da na to novo pravno sredstvo imaju pravo i potrošač i prodavatelj robe ili pružatelj usluga.

(¹) SL C 288, 26. 8. 2019.

Žalba koju je 29. svibnja 2020. podnio Eurofer, Association Européenne de l'Acier, AISBL protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 12. ožujka 2020. u predmetu T-835/17, Eurofer protiv Komisije

(Predmet C-226/20 P)

(2020/C 313/10)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Eurofer, Association Européenne de l'Acier, AISBL (zastupnici: J. Killick, *advocaat*, G. Forwood, *avocate*)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade

Žalbeni zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijanu presudu;
- poništi članak 2. sporne uredbe (¹);
- podredno, vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje i;
- naloži Komisiji i intervenijentu u postupku pred Općim sudom snošenje troškova žalbe i postupka pred Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog žalbi, žalitelj se poziva na četiri žalbena razloga.

1. Pogreška koja se tiče prava počinjena tumačenjem članka 3. stavka 4. temeljne uredbe (²) na način da Komisija ima diskrecijsko pravo smatrati uvoz koji predstavlja tržišni udio veći od 1 % „zanemarivim”.
2. Pogreške u pogledu ocjene da je „obujam uvoza” iz Srbije bio „zanemariv” u smislu članka 3. stavka 4. temeljne uredbe. Opći sud je posebice počinio:
 - 2.1. pogrešku koja se tiče prava jer je uključio elemente cijene u procjenu zanemarivosti, a riječ je o isključivo kvantitativnoj ocjeni vezanoj za obujam;
 - 2.2. podredno, pogrešku koja se tiče prava jer nije uzео u obzir druge čimbenike (osobito podatke o sniženjima cijena) koji su (točnije) mogli ukazati na moguću utjecaj koji je obujam uvoza mogao imati; i
 - 2.3. nadalje, očitu pogrešku u ocjeni i iskrivljavanje dokaza jer je utvrdio da bi prosječne cijene povezane s obujmom koji je jednak beznačajnom tržišnom udjelu mogle, same za sebe, poduprijeti utvrđenje da je obujam „zanemariv” i u ovom konkretnom slučaju.
3. Pogreške vezane za utvrđenje da su „zaštitne mjere nepotrebne” u smislu članka 9. stavka 2. temeljne uredbe. Opći je sud posebice počinio:
 - 3.1. pogrešku koja se tiče prava jer je utvrdio da je Komisija mogla završiti istragu bez analize potencijalne povrede; i

- 3.2. pogrešku koja se tiče prava i očitu pogrešku u ocjeni jer je utvrdio da Komisija nije prekoračila svoju diskrecijsku ovlast primjenom članka 9. stavka 2. temeljne uredbe.
4. Pogrešku koja se tiče prava jer je utvrdio da Komisija nije bila obvezna objaviti podatke o sniženjima cijena u vezi sa srpskim izvoznikom. Opći je sud konkretno počinio:
 - 4.1. pogrešku koja se tiče prava jer je utvrdio da poštovanje Euroferovih prava obrane nije zahtijevalo otkrivanje podataka o sniženjima cijena;
 - 4.2. pogrešku koja se tiče prava jer je utvrdio da se pritužba u antidampinškoj istrazi ne može temeljiti na zahtjevima koji proizlaze iz poštovanja prava obrane; i
 - 4.3. pogrešku koja se tiče prava jer je utvrdio da sporna uredba poštuje načelo dobre uprave utvrđeno u članku 41. Povelje o temeljnim pravima.

(¹) Provedbena uredba Komisije (EU) 2017/1795 od 5. listopada 2017. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz određenih toplovaljanih plosnatih proizvoda od željeza, nelegiranog čelika ili drugog legiranog čelika podrijetlom iz Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine te o završetku ispitnog postupka u vezi s uvozom određenih toplovaljanih plosnatih proizvoda od željeza, nelegiranog čelika ili drugog legiranog čelika podrijetlom iz Srbije (SL 2017., L 258, str. 24.).

(²) Uredba (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinskog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL 2016., L 176, str. 21.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. travnja 2020. uputio Appeals Service Northern Ireland
(Ujedinjena Kraljevina) – VI protiv Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs**

(Predmet C-247/20)

(2020/C 313/11)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Appeals Service Northern Ireland

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: VI

Tuženik: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Prethodna pitanja

1. Mora li dijete koje ima stalno boravište u zemlji EGP-a imati sveobuhvatno zdravstveno osiguranje da bi zadržalo pravo boravka, kao što bi ga imalo da je samodostatna osoba u smislu članka 4. stavka 1. Uredbe iz 2016.?
2. Je li odredba, iz članka 4. stavka 3. točke (b) Immigration (European Economic Area) Regulations 2016 (Uredba iz 2016. o useljavanju (Europski gospodarski prostor)), prema kojoj student ili samodostatna osoba uvjet posjedovanja sveobuhvatnog zdravstvenog osiguranja u Ujedinjenoj Kraljevini ispunjava, u vezi s člankom 16. stavkom 2. točkom b. podtočkom ii. te uredbe, samo ako to osiguranje pokriva i tu osobu i sve relevantne članove njezine obitelji, nezakonita prema pravu Unije s obzirom na članak 7. stavak 1. Direktive 2004/38 (¹) i utvrđenje Suda Europske unije u točki 70. presude Teixeira, C-480/08?

3. U vidu utvrđenja u točki 53. presude Ahmad protiv Secretary of State for the Home Department (2014) EWCA Civ 988, smatra li se važeći recipročni režim Zajedničkog putnog prostora o obuhvatu zdravstvenog osiguranja koji je na snazi između Ujedinjene Kraljevine i Republike Irske „recipročnim režimom” te čini li stoga sveobuhvatno zdravstveno osiguranje za potrebe članka 4. stavka 1. Uredbe iz 2016.?

(¹) Direktiva 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji na slobodno kretanje i boravište na području države članice, kojom se izmjenjuje Uredba (EEZ) br. 1612/68 i stavljanju izvan snage direktive 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ (SL 2004., L 158, str. 77.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 42. i ispravak SL 2016., L 87, str. 36.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. lipnja 2020. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – Thelen Technopark Berlin GmbH protiv MN

(Predmet C-261/20)

(2020/C 313/12)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Thelen Technopark Berlin GmbH

Tuženik: MN

Prethodna pitanja

1. Proizlazi li iz prava Unije, osobito iz članka 4. stavka 3. UEU-a, članka 288. trećeg stavka UFEU-a i članka 260. stavka 1. UFEU-a da članak 15. stavak 1., članak 15. stavak 2. točka (g) i članak 15. stavak 3. Direktive 2006/123 o uslugama na unutarnjem tržištu (¹) ima izravni učinak u okviru sudskog postupka koji je u tijeku između pojedinaca tako da više ne treba primjenjivati nacionalne odredbe članka 7. njemačkog Verordnungs über die Honorare für Architekten- und Ingenieurleistungen (Uredba o naknadama arhitekata i inženjera, u daljnjem tekstu: HOAI) koje se protive toj direktivi i u skladu s kojima su najniže tarife koje su u toj uredbi o naknadama utvrđene za usluge planiranja i nadzora koje pružaju arhitekti i inženjeri obvezujuće, osim u određenim iznimnim slučajevima, te u skladu s kojima sporazum o naknadi kojim se ide ispod najniže tarife nije valjan u ugovorima s arhitektima ili inženjerima?
2. U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje:
 - a) Je li u pogledu odredbe članka 7. HOAI-ja o obvezujućim najnižim tarifama za usluge planiranja i nadzora koje pružaju arhitekti i inženjeri Savezna Republika Njemačka počinila povredu slobode poslovnog nastana u skladu s člankom 49. UFEU-a ili drugih općih načela prava Unije?
 - b) U slučaju potvrđnog odgovora na pitanje 2.(a): proizlazi li iz takve povrede da se u sudskom postupku koji je u tijeku između pojedinaca više ne mogu primjenjivati nacionalne odredbe o obvezujućim najnižim tarifama (u ovom slučaju: članak 7. HOAI-ja)?

(¹) SL 2006., L 376, str. 36. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 47., str. 160.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. lipnja 2020. uputio Hof van beroep Antwerpen (Belgija) – FN protiv Universiteit Antwerpen, Vlaamse Autonome Hogeschool Hogere Zeevaartschool, PB, ZK, NG, ZN, UM

(Predmet C-265/20)

(2020/C 313/13)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hof van beroep Antwerpen

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: FN

Druge stranke u žalbenom postupku: Universiteit Antwerpen, Vlaamse Autonome Hogeschool Hogere Zeevaartschool, PB, ZK, NG, ZN, UM

Prethodno pitanje

Treba li članak 4. točku 1. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme, koji je zaključen 18. ožujka 1999., iz priloga Direktivi Vijeća 1999/70/EZ ⁽¹⁾ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP te članak 4. točku 1. Okvirnog sporazuma o radu s nepunim radnim vremenom iz priloga Direktivi Vijeća 97/81/EZ ⁽²⁾ od 15. prosinca 1997. o Okvirnom sporazumu o radu s nepunim radnim vremenom koji su sklopili UNICE, CEEP i ETUC tumačiti na način da im se protivi to da je visokoškolskoj ustanovi na temelju nacionalnog pravila (članak 91. Uredbe o sveučilištima), prema kojem se samostalno akademsko osoblje s punim radnim vremenom trajno imenuje, a osoblje s nepunim radnim vremenom može se ili imenovati ili zaposliti na određeno vrijeme za razdoblja koja se mogu produljiti u trajanju do najviše šest godina, dopušteno

1. sveučilišnog nastavnika, pozivanjem na organizacijsku slobodu, 20 godina zapošljavati na temelju otprilike 20 uzastopnih kratkoročnih ugovora o radu za nepuno radno vrijeme i u skladu s pravilnikom zapošljavati na jednu do tri godine bez ograničavanja ukupnog broja produljenja ugovora, dok su drugi kolege koji obavljaju slične djelatnosti trajno imenovani s punim radnim vremenom?
2. svojim pravilnikom o osoblju utvrditi samo opću donju granicu u obliku postotka radnog opterećenja od 50 % koji se mora postići da bi se došlo u obzir za trajno imenovanje, ali ne utvrditi niti jedan jedini kriterij na osnovi kojeg se zaposlenici s nepunim radnim vremenom od 50 % ili više mogu trajno imenovati, odnosno zaposliti na određeno vrijeme?
3. sveučilišnom nastavniku s nepunim radnim vremenom na temelju neograničene ‚organizacijske slobode‘ dodijeliti postotak radnog vremena, a da se ne utvrde objektivni kriteriji ili se objektivno ne procijeni radno opterećenje?
4. sveučilišnom nastavniku zaposlenom na određeno vrijeme i s nepunim radnim vremenom, kojeg se pozivanjem na ‚organizacijsku slobodu‘ te visokoškolske ustanove ne zadrži na radu, uskratiti pravo isticanja navodne zlouporabe uvjeta zapošljavanja u prošlosti s obrazloženjem da je on te uvjete izvođenjem dodijeljenih mu poslova na određeni način prihvatio tako da je izgubio pravo na zaštitu u skladu s pravom Unije?

⁽¹⁾ SL 1999., L 175, str. 43. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 4., str. 228.)

⁽²⁾ SL 1998., L 14, str. 9. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 131.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. lipnja 2020. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) – UM**(Predmet C-277/20)**

(2020/C 313/14)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Podnositelj zahtjeva: UM

Druge stranke u postupku: HW kao upravitelj ostavinom ZL-a, Marktgemeinde Kötschach-Mauthen, Finanzamt Spittal Villach

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 3. stavak 1. točku (b) Uredbe (EU) br. 650/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o nadležnosti, mjerodavnom pravu, priznavanju i izvršavanju odluka i prihvaćanju i izvršavanju javnih isprava u nasljednim stvarima i o uspostavi Europske potvrde o nasljeđivanju ⁽¹⁾ tumačiti na način da je ugovor o darovanju u slučaju smrti koji se odnosi na nekretninu koja se nalazi u Austriji i koji je sklopljen između dvojice njemačkih državljana čije se uobičajeno boravište nalazi u Njemačkoj te u skladu s kojim obdarenik nakon darovateljeve smrti treba u odnosu na ostavinu imati obvezno pravo na upis svojeg prava vlasništva u zemljišnu knjigu koje ostvaruje na temelju tog ugovora i darovateljeva smrtnog lista, a da ostavinski sud ne treba intervenirati, ugovor o nasljeđivanju u smislu te odredbe?

2. U slučaju potvrdnog odgovora na to pitanje:

treba li članak 83. stavak 2. Uredbe br. 650/2012 tumačiti na način da se tom odredbom također uređuje valjanost izbora prava izvršenog prije 17. kolovoza 2015. u pogledu ugovora o darovanju u slučaju smrti koji treba smatrati ugovorom o nasljeđivanju u smislu članka 3. stavka 1. točke (b) te uredbe?

⁽¹⁾ SL 2012., L 201, str. 107. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 10., str. 296. i ispravak SL 2019., L 243, str. 9.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. lipnja 2020. uputio Centrale Raad van Beroep (Nizozemska) – K protiv Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)**(Predmet C-285/20)**

(2020/C 313/15)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Centrale Raad van Beroep

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: K

Tuženik: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 65. stavak 2. i stavak 5. Uredbe (EZ) br. 883/2004 ⁽¹⁾ tumačiti na način da osoba koja je u potpunosti nezaposlena, a koja je za vrijeme primitka davanja u smislu članka 11. stavka 2. te uredbe u nadležnoj državi članici i/ili prije prestanka svojeg radnog odnosa prenijela svoje boravište u drugu državu članicu, ima pravo na novčanu naknadu za nezaposlenost prema zakonodavstvu države članice u kojoj boravi?
2. Je li u toj situaciji relevantna činjenica, zbog kojih je razloga, primjerice obiteljskih razloga, ta osoba svoje boravište prenijela u drugu državu članicu koja nije nadležna država članica?

⁽¹⁾ UREDBA (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti (SL 2004., L 166, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 160.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. srpnja 2020. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) – UE, HC
protiv Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG**

(Predmet C-301/20)

(2020/C 313/16)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Podnositelji revizije: UE, HC

Druga stranka u revizijskom postupku: Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG

Uz sudjelovanje: nasljednici osobe VJ

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 70. stavak 3. Uredbe (EU) br. 650/2012 o nadležnosti, mjerodavnom pravu, priznavanju i izvršavanju odluka i prihvaćanju i izvršavanju javnih isprava u nasljednim stvarima i o uspostavi Europske potvrde o nasljeđivanju ⁽¹⁾ tumačiti na način da preslika Potvrde koja je protivno toj odredbi bez navođenja datuma isteka izdana na neodređeno vrijeme
 - a. vrijedi i valjana je bez vremenskog ograničenja, ili
 - b. vrijedi samo u razdoblju od šest mjeseci od dana izdavanja ovjerene preslike, ili
 - c. vrijedi samo u razdoblju od šest mjeseci od nekog drugog datuma, ili
 - d. nije valjana i nije prikladna za korištenje u smislu članka 63. Uredbe br. 650/2012?
2. Treba li članak 65. stavak 1. u vezi s člankom 69. stavkom 3. Uredbe br. 650/2012 tumačiti na način da učinci Potvrde nastupaju u korist svih osoba koje su u Potvrdi poimence navedene kao nasljednici, legatari, izvršitelji oporuke ili upravitelji ostavinom, tako da Potvrdu u skladu s člankom 63. Uredbe br. 650/2012 mogu koristiti i oni koji njezino izdavanje nisu sami zatražili?

3. Treba li članak 69. u vezi s člankom 70. stavkom 3. Uredbe br. 650/2012 tumačiti na način da se mora priznati legitimacijski učinak ovjerene preslike potvrde o nasljeđivanju ako je ta potvrda još vrijedila prilikom prvog predočenja, ali je istekla prije donošenja zatražene odluke nadležnog tijela, ili se toj odredbi ne protivi nacionalno pravo ako ono zahtijeva valjanost Potvrde i u trenutku donošenja odluke?

(¹) SL 2012., L 201, str. 107. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 10., str. 296.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. srpnja 2020. uputio cour d'appel de Paris (Francuska) – A –
Druga stranka u postupku: Autorité des marchés financiers**

(Predmet C-302/20)

(2020/C 313/17)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour d'appel de Paris

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: A

Druga stranka u postupku: Autorité des marchés financiers

Prethodna pitanja

1. Kao prvo,

- (a) Treba li članak 1. točku 1. prvi stavak Direktive 2003/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2003. o trgovanju na temelju povlaštenih informacija i manipuliranju tržištem (zlouporabi tržišta) (¹), u vezi s člankom 1. stavkom 1. Direktive Komisije 2003/124/EZ od 22. prosinca 2003. o provedbi Direktive 2003/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu definicije i javnog objavljivanja povlaštenih informacija i definicije manipuliranja tržištem (²), tumačiti na način da informacija o sljedećoj objavi novinskog članka u kojem se prenosi glasina na tržištu o izdavatelju financijskog instrumenta može ispunjavati zahtjev preciznosti iz tih članaka u svrhu kvalifikacije povlaštene informacije?
- (b) Utječe li okolnost da se u novinskom članku, čija sljedeća objava čini predmetnu informaciju, kao glasina na tržištu navodi cijena iz ponude za preuzimanje, na ocjenu preciznosti predmetne informacije?
- (c) Jesu li opća poznatost novinara koji je potpisao članak, ugled novinske kuće koja je osigurala njegovu objavu i doista značajan utjecaj („*ex post*”) te objave na cijene vrijednosnih papira na koje se ta objava odnosi relevantni elementi za ocjenu preciznosti predmetne informacije?

2. Kao drugo, u slučaju odgovora [da] informacija kao što je ona u ovom predmetu može ispunjavati zahtjev potrebne preciznosti:

- (a) Treba li članak 21. Uredbe (EU) br. 596/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o zlouporabi tržišta (Uredba o zlouporabi tržišta) te stavljanju izvan snage Direktive 2003/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i direktiva Komisije 2003/124/EZ, 2003/125/EZ i 2004/72/EZ (³) tumačiti na način da je novinarovo otkrivanje informacije, jednom od njegovih uobičajenih izvora, o sljedećoj objavi članka s njegovim potpisom u kojem se prenosi glasina na tržištu provedeno „za potrebe novinarstva”?

- (b) Ovisi li odgovor na to pitanje osobito o tome je li taj izvor obavijestio novinara o toj glasini na tržištu ili o tome je li otkrivanje informacije o sljedećoj objavi članka bilo korisno za dobivanje pojašnjenja o vjerodostojnosti glasine od tog izvora?
3. Kao treće, treba li članke 10. i 21. Uredbe (EU) br. 596/2014 tumačiti na način da, čak i kada novinar objavi povlaštenu informaciju „za potrebe novinarstva” u smislu članka 21., zakonitost ili nezakonitost objavljivanja treba ocijeniti ako se ono dogodilo „u normalnom obavljanju [novinarske] profesije” u smislu članka 10.?
4. Kao četvrto, treba li članak 10. Uredbe (EU) br. 596/2014 tumačiti na način da, kako bi se dogodilo u normalnom obavljanju novinarske profesije, objavljivanje povlaštene informacije treba biti nužno potrebno za obavljanje te profesije te treba poštovati načelo proporcionalnosti?

⁽¹⁾ SL 2003, L 96, str. 16. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 3., str. 74.)

⁽²⁾ SL 2003, L 339, str. 70. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 6., str. 17.)

⁽³⁾ SL 2014., L 173, str. 1.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. srpnja 2020. uputio Amtsgericht Nürnberg (Njemačka) – DQ
protiv Ryanair DAC**

(Predmet C-323/20)

(2020/C 313/18)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Nürnberg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: DQ

Tuženik: Ryanair Designated Activity Company

Prethodna pitanja

1. Je li štrajk vlastitog osoblja stvarnog zračnog prijevoznika koji je organizirao sindikat „izvanredna okolnost” u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004 ⁽¹⁾?
2. Je li pritom relevantno to da se navedeni štrajk provodi na temelju zahtjeva osoblja koji do tada nisu bili ugovoreni između osoblja i stvarnog zračnog prijevoznika?
3. Je li pritom relevantno to da je konkretan štrajk uzrokovan određenim ponašanjem stvarnog zračnog prijevoznika tijekom pregovora sa sindikatom?

Predmet je rješenjem predsjednika Suda od 7. kolovoza 2020. brisan iz upisnika Suda.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21. i ispravak SL 2019., L 119, str. 202.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. srpnja 2020. uputio Bundesfinanzhof (Njemačka) –
Finanzamt B protiv X-Beteiligungsgesellschaft mbH**

(Predmet C-324/20)

(2020/C 313/19)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzhof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Finanzamt B

Tuženik: X-Beteiligungsgesellschaft mbH

Prethodna pitanja

1. Uzrokuje li isporuka usluge koja je jednokratna i stoga nije povezana s određenim razdobljem niz izvoda iz računa ili niz plaćanja u smislu članka 64. stavka 1. Direktive Vijeća 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost ⁽¹⁾ već na temelju dogovora o obročnom plaćanju?
2. Podredno, u slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje: treba li zaključiti da je riječ o neplaćanju u smislu članka 90. stavka 1. te direktive ako porezni obveznik prilikom isporuke usluge ugovori da će platiti tu uslugu u pet godišnjih obroka i ako se nacionalnim pravom u slučaju kasnijeg plaćanja predviđa ispravak kojim se poništava prethodno smanjenje oporezivog iznosa u skladu s tom odredbom?

⁽¹⁾ SL 2006., L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. srpnja 2020. uputio Tribunal du travail du Brabant wallon,
division Wavre (Belgija) – PR protiv Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)**

(Predmet C-335/20)

(2020/C 313/20)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal du travail du Brabant wallon, division Wavre

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: PR

Tuženik: Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)

Prethodna pitanja

1. „Predstavlja li odluka o izmjeni obveznog mjesta upisa podnositelja zahtjeva za azil u prihvatnom centru čija je glavna zadaća omogućavanje njegovog transfera [**orig. str. 18.**] u državu članicu koja je nadležna za razmatranje njegovog zahtjeva za zaštitu, koju je donijelo državno upravno tijelo, a koja se tumači kao pripremna mjera za stvaran transfer, iako je podnositelj zahtjeva pred nacionalnim sudom protiv te mjere udaljavanja podnio tužbu za poništenje i zahtjev za odgodu, već izvršenje te mjere udaljavanja u smislu Uredbe Dublin III ⁽¹⁾?

2. U slučaju potvrdnog odgovora, je li samo pravni lijek koji ima suspenzivni učinak, odnosno zahtjev za odgodu u slučaju iznimne hitnosti, koji je člankom 39/82. stavkom 4. Zakona od 15. prosinca 1980. o ulasku na državno područje, boravku, nastanjenju i udaljavanju stranaca predviđen u korist podnositelja zahtjeva za azil kojeg se poziva da svoj zahtjev za međunarodnu zaštitu podnese na razmatranje u drugoj državi članici i koji je povezan s neminovnim izvršenjem mjere udaljavanja ili vraćanja, djelotvoran pravni lijek u smislu članka 27. takozvane Uredbe Dublin III?"

(¹) Uredba (EU) br. 604/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva (SL 2013., L 180, str. 31.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 15., str. 108. i ispravak SL 2017., L 49, str. 50.)

Žalba koju je 28. srpnja 2020. podnio Nord Stream 2 AG protiv rješenja Općeg suda (osmo vijeće) od 20. svibnja 2020. u predmetu T-526/19, Nord Stream 2 protiv Parlamenta i Vijeća

(Predmet C-348/20 P)

(2020/C 313/21)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Nord Stream 2 AG (zastupnici: L. Van den Hende, *advocaat*, M. Schonberg, *Solicitor*, J. Penz-Evren, J. Maly, *Rechtsanwälte*)

Druge stranke u postupku: Europski parlament, Vijeće Europske unije

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine rješenje Općeg suda (osmo vijeće) od 20. svibnja 2020. u predmetu T-526/19, Nord Stream 2/Parlament i Vijeće, osobito točke 1., 3., 4. i 6. izreke;
- u mjeri u kojoj Sud smatra da stanje postupka to dopušta, odbije prigovor nedopuštenosti, proglasi tužbu dopuštenom i vrati predmet Općem sudu radi donošenja meritorne odluke ili, podredno, proglasi da se pobijana mjera izravno odnosi na žalitelja i vrati predmet Općem sudu da odluči o osobnom utjecaju ili spoji odlučivanje o tom pitanju s odlučivanjem o meritumu; i
- naloži Vijeću i Parlamentu snošenje žaliteljevih troškova, uključujući troškove nastale u postupku pred Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj u okviru prvog žalbenog razloga podijeljenog u dva dijela, tvrdi da je Opći sud počinio pogreške koje se tiču prava time što je primijenio uvjet izravnog utjecaja i utvrdio da žalitelj nema aktivnu procesnu legitimaciju za podnošenje tužbe za poništenje Direktive (EU) 2019/692 (¹) Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. (u daljnjem tekstu: Direktiva o izmjeni):

Opći je sud pogriješio kada je smatrao da direktiva, uključujući Direktivu o izmjeni, ne može sama po sebi, prije donošenja mjera za prenošenje ili isteka roka za prenošenje, izravno utjecati na pravni položaj operatora, što bi zapravo isključilo bilo kakvu tužbu za poništenje na temelju četvrtog stavka članka 263. UFEU-a.

Opći je sud pogriješio kada je pitanje diskrecijske ovlasti države članice ocijenio potpuno uopćeno i bez ispitivanja kakav bi bio konkretan utjecaj diskrecijske ovlasti na žaliteljev pravni položaj i s obzirom na predmet njegove tužbe.

Žalitelj u okviru drugog žalbenog razloga tvrdi da je Opći sud počinio pogreške koje se tiču prava pri svojoj ocjeni zahtjeva Vijeća da se određeni dokumenti izuzmu iz spisa predmeta i usvajanjem njegovih zahtjeva. Opći je sud osobito pogriješio kada je svoju ocjenu u potpunosti proveo na temelju Uredbe 1049/2001⁽²⁾ o javnom pristupu dokumentima, a da nije ispitaio jesu li dokumenti o kojima je riječ očito relevantni za odluku u sporu. Opći je sud također pogriješio kada je primijenio ograničeni okvir koji je uspostavio Sud u specifičnim i složenim okolnostima predmeta Mađarska/Parlament i Slovenija/Hrvatska⁽³⁾, na druge, bitno različite situacije. Konačno, Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je pretjeranu važnost pridao zasebnoj arbitraži koju je žalitelj pokrenuo na temelju Ugovora o Energetskoj povelji, što nije relevantno za njegovu ocjenu po bilo kojoj osnovi, čak i na temelju Uredbe 1049/2001.

(¹) Direktiva (EU) 2019/692 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o izmjeni Direktive 2009/73/EZ o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište prirodnog plina (SL 2019., L 117, str. 1.)

(²) Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001., L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.)

(³) Rješenje od 14. svibnja 2019., Mađarska/Parlament, C-650/18, neobjavljeno, EU:C:2019:438; presuda od 31. siječnja 2020., Slovenija/Hrvatska, C-457/18, EU:C:2020:65.

Žalba koju je 30. srpnja 2020. podnio Liviu Dragnea protiv rješenja Općeg suda (prvo vijeće) od 12. svibnja 2020. u predmetu T-738/18, Dragnea protiv Komisije

(Predmet C-351/20 P)

(2020/C 313/22)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Liviu Dragnea (zastupnici: C. Toby, O. Riffaud, B. Entringer, *avocats*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine u cijelosti pobijano rješenje Općeg suda;
- poništi Komisijinu odluku (OCM(2018)20575) poslanu žaliteljevom pravnom zastupniku dopisom od 1. listopada 2018.;
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti žalbe, žalitelj ističe tri žalbena razloga.

Prvi žalbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 9. stavka 1., članka 9. stavka 2. i članka 9. stavka 4. Uredbe o OLAF-u⁽¹⁾ i povredi žaliteljevih prava obrane u istragama, uključujući pravo na saslušanje i pretpostavku nedužnosti.

Drugi žalbeni razlog, koji se temelji na povredi načela dobre uprave u vezi s istragama i odbijanju pokretanja istrage o provođenju OLAF-ove istrage.

Treći žalbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na pristup dokumentima o istragama koje provodi OLAF.

- ⁽¹⁾ Uredba (EU, EURATOM) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. rujna 2013. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF) i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća te Uredbe Vijeća (Euratom) br. 1074/1999 (SL 2013., L 248, str. 1.)

Rješenje predsjednika četvrtog vijeća Suda od 17. siječnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Ujedinjena Kraljevina) – Sandoz Ltd, Hexal AG protiv G.D. Searle LLC, Janssen Sciences Ireland

(Predmet C-114/18) ⁽¹⁾

(2020/C 313/23)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik četvrtog vijeća odredio je brisanje predmeta.

- ⁽¹⁾ SL C 152, 30. 4. 2018.

Rješenje predsjednika Suda od 3. veljače 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Najwyższy – Poljska) – Postupak koji je pokrenuo YV, uz sudjelovanje: Krajowa Rada Sądownictwa

(Predmet C-537/18) ⁽¹⁾

(2020/C 313/24)

Jezik postupka: poljski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

- ⁽¹⁾ SL C 427, 26. 11. 2018.

Rješenje predsjednika Suda od 4. veljače 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Superior de Justicia de Canarias – Španjolska) – KA protiv Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social

(Predmet C-811/18) ⁽¹⁾

(2020/C 313/25)

Jezik postupka: španjolski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

- ⁽¹⁾ SL C 139, 15. 4. 2019.
-

Rješenje predsjednika prvog vijeća Suda od 20. siječnja 2020. – Ryanair DAC, prije Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd protiv Europske komisije

(Predmet C-202/19 P) ⁽¹⁾

(2020/C 313/26)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik prvog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 164, 13. 5. 2019.

Rješenje predsjednika prvog vijeća Suda od 20. siječnja 2020. – Ryanair DAC, anciennement Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd protiv Europske komisije

(Predmet C-203/19 P) ⁽¹⁾

(2020/C 313/27)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik prvog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 164, 13. 5. 2019.

Rješenje predsjednika prvog vijeća Suda od 20. siječnja 2020. – Ryanair DAC, prije Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd protiv Europske komisije, Vijeća Europske unije

(Predmet C-204/19 P) ⁽¹⁾

(2020/C 313/28)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik prvog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 164, 13. 5. 2019.

Rješenje predsjednika Suda od 20. siječnja 2020. – Ryanair DAC, prije Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd protiv Europske komisije, Vijeća Europske unije

(Predmet C-205/19 P) ⁽¹⁾

(2020/C 313/29)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik prvog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 164, 13. 5. 2019.

**Rješenje predsjednika Suda od 23. siječnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Amtsgericht Hamburg – Njemačka) – YX protiv Eurowings GmbH**

(Predmet C-542/19) ⁽¹⁾

(2020/C 313/30)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 353, 11. 11. 2019.

**Rješenje predsjednika Suda od 8. siječnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
l'Handelsgericht Wien – Austrija) – flightright GmbH protiv Austrian Airlines AG**

(Predmet C-661/19) ⁽¹⁾

(2020/C 313/31)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 406, 2. 12. 2019.

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 8. srpnja 2020. – Ocean Capital Administration i dr. protiv Vijeća

(Predmet T-332/15) ⁽¹⁾

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja protiv Irana – Zamrzavanje sredstava – Popis osoba i subjekata na koje se mjere primjenjuju – Uvrštavanje imena tužiteljâ”)

(2020/C 313/32)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Ocean Capital Administration GmbH (Hamburg, Njemačka) i 31 drugi tužitelj čija su imena navedena u prilogu presudi (zastupnici: P. Moser, QC, E. Metcalfe, *barrister*, i M. Taher, *solicitor*)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: M. Bishop i V. Piessevaux, agenti)

Predmet

S jedne strane, zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke Vijeća (ZVSP) 2015/556 od 7. travnja 2015. o izmjeni Odluke Vijeća 2010/413/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL 2015., L 92, str. 101.), i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2015/549 od 7. travnja 2015. o provedbi Uredbe (EU) br. 267/2012 o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL 2015., L 92, str. 12.), u dijelu u kojem se ti akti odnose na tužitelje i, s druge strane, zahtjev na temelju članka 277. UFEU-a za proglašavanje neprimjenjivosti Odluke Vijeća 2013/497/ZVSP od 10. listopada 2013. o izmjeni Odluke 2010/413/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL 2013., L 272, str. 46.) i Uredbe Vijeća (EU) br. 971/2013 od 10. listopada 2013. o izmjeni Uredbe (EU) br. 267/2012 o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL 2013., L 272, str. 1.).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Ocean Capital Administration GmbH i drugim tužiteljima čija su imena navedena u prilogu nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 294, 7. 9. 2015.

Presuda Općeg suda od 8. srpnja 2020. – VQ protiv ESB-a

(Predmet T-203/18) ⁽¹⁾

(„Ekonomska i monetarna politika – Bonitetni nadzor nad kreditnim institucijama – Članak 18. stavak 1. Uredbe (EU) br. 1024/2013 – Novčana administrativna kazna koju ESB izriče kreditnoj ustanovi zbog povrede članka 77. točke (a) Uredbe (EU) br. 575/2013 – Načini objave na internetskoj stranici ESB-a – Članak 18. stavak 6. Uredbe br. 1024/2013 i članak 132. stavak 1. Uredbe (EU) br. 468/2014”)

(2020/C 313/33)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: VQ (zastupnik: G. Cahill, *barrister*)

Tuženik: Europska središnja banka (zastupnici: E. Koupepidou, E. Yoo i M. Puidokas, agenti)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Vijeće Europske unije (zastupnici: I. Gurov i J. Bauerschmidt, agenti), Europska komisija (zastupnici: L. Armati, A. Steiblyté, K.-P. Wojcik i A. Nijenhuis, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži poništenje Odluke ESB-a, ECB-SSM-2018-ESSAB-4, SNC-2016-0026 od 14. ožujka 2018., donesene u skladu s člankom 18. stavkom 1. Uredbe Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća ESB-u u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija (SL 2013., L 287, str. 63.), u dijelu, s jedne strane, u kojem se njome tužitelju izriče novčana kazna u iznosu od 1 600 000 eura i, s druge strane, kojom je odlučeno da se ta kazna bez anonimizacije tužiteljeva imena objavi na internetskim stranicama ESB-a.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. VQ će uz vlastite troškove snositi i troškove Europske središnje banke (ESB), uključujući troškove postupka privremene pravne zaštite..
3. Vijeće Europske unije i Europska komisija snose vlastite troškove.

(¹) SL C 182, 28. 5. 2018.

Presuda Općeg suda od 8. srpnja 2020. – Crédit agricole protiv ESB-a

(Predmet T-576/18) (¹)

(„Ekonomska i monetarna politika – Bonitetni nadzor nad kreditnim institucijama – Članak 18. stavak 1. Uredbe (EU) br. 1024/2013 – Administrativna novčana kazna koju ESB izriče kreditnoj instituciji – Članak 26. stavak 3. prvi podstavak Uredbe (EU) br. 575/2013 – Trajna povreda kapitalnih zahtjeva – Povreda iz nepažnje – Retroaktivna primjena blažeg represivnog zakonodavstva – Nepostojanje – Prava obrane – Iznos kazne – Obveza obrazlaganja”)

(2020/C 313/34)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Crédit agricole SA (Montrouge, Francuska) (zastupnici: A. Champsaur i A. Delors, odvjetnici)

Tuženik: Europska središnja banka (zastupnici: C. Hernández Saseta, A. Pizzolla i D. Segoin, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke ESB-a ECB/SSM/2018-FRCAG-75 od 16. srpnja 2018., koja je donesena primjenom članka 18. stavka 1. Uredbe Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća ESB-u u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija (SL 2013., L 287, str. 63.) i kojom se tužitelju izriče administrativna novčana kazna u iznosu od 4 300 000 eura zbog trajne povrede kapitalnih zahtjeva predviđenih u članku 26. stavku 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL 2013., L 176, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 13., str. 3. i ispravak SL 2017., L 20, str. 2.).

Izreka

1. Odluka Europske središnje banke (ESB) ECB/SSM/2018-FRCAG-75 od 16. srpnja 2018. poništava se u dijelu u kojem je društvu Crédit agricole SA izrečena administrativna novčana kazna u iznosu od 4 300 000 eura.
2. Tužba se odbija u preostalom dijelu.
3. Društvu Crédit agricole nalaže se snošenje vlastitih troškova.
4. ESB-u nalaže se snošenje vlastitih troškova.

(¹) SL C 436, 3. 12. 2018.

Presuda Općeg suda od 8. srpnja 2020. – Crédit agricole Corporate and Investment Bank protiv ESB-a
(Predmet T-577/18) (¹)

(„Ekonomska i monetarna politika – Bonitetni nadzor nad kreditnim institucijama – Članak 18. stavak 1. Uredbe (EU) br. 1024/2013 – Administrativna novčana kazna koju ESB izriče kreditnoj instituciji – Članak 26. stavak 3. prvi podstavak Uredbe (EU) br. 575/2013 – Trajna povreda kapitalnih zahtjeva – Povreda iz nepažnje – Prava obrane – Iznos kazne – Obveza obrazlaganja”)

(2020/C 313/35)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Crédit agricole Corporate and Investment Bank (Montrouge, Francuska) (zastupnici: A. Champsaur i A. Delors, odvjetnici)

Tuženik: Europska središnja banka (zastupnici: C. Hernández Saseta, A. Pizzolla i D. Segoin, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke ESB-a ECB/SSM/2018-FRCAG-76 od 16. srpnja 2018., koja je donesena primjenom članka 18. stavka 1. Uredbe Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća ESB-u u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija (SL 2013., L 287, str. 63.) i kojom se tužitelju izriče administrativna novčana kazna u iznosu od 300 000 eura zbog trajne povrede kapitalnih zahtjeva predviđenih u članku 26. stavku 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL 2013., L 176, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 13., str. 3. i ispravak SL 2017., L 20, str. 2.).

Izreka

1. Odluka Europske središnje banke (ESB) ECB/SSM/2018-FRCAG-76 od 16. srpnja 2018. poništava se u dijelu u kojem je društvu Crédit agricole Corporate and Investment Bank izrečena administrativna novčana kazna u iznosu od 300 000 eura.

2. Tužba se odbija u preostalom dijelu.
3. Društvu Crédit agricole Corporate and Investment Bank nalaže se snošenje vlastitih troškova.
4. ESB-u nalaže se snošenje vlastitih troškova.

(¹) SL C 436, 3. 12. 2018.

Presuda Općeg suda od 8. srpnja 2020. – Pablosky protiv EUIPO-a – docPrice (mediFLEX easystem)

(Predmet T-20/19) (¹)

(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava verbalnog žiga Europske unije mediFLEX easystem – Raniji figurativni žig Europske unije Stepeasy – Relativni razlozi za odbijanje – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2020/C 313/36)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Pablosky, SL (Madrid, Španjolska) (zastupnik: M. Centell, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: J. Crespo Carrillo, H. O'Neill i V. Ruzek, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: docPrice GmbH (Koblenz, Njemačka) (zastupnik: K. Landes, odvjetnica)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 8. studenoga 2018. (predmet R 77/2018-4), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Pablosky i docPrice.

Izreka

1. Poništava se odluka četvrtog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 8. studenoga 2018. (predmet R 77/2018-4), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društva Pablosky, SL i docPrice GmbH u dijelu u kojem se odnosi na „odjeću” i „pokrivala za glavu” iz razreda 25. u smislu Nicanskog sporazuma.
2. Žalba koju je društvo docPrice podnijelo žalbenom vijeću EUIPO-a odbija se u dijelu u kojem se odnosi na proizvode iz točke 1.
3. U preostalom dijelu tužba se odbija.
4. Svakoj stranci nalaže se snošenje vlastitih troškova.

(¹) SL C 82, 4. 3. 2019.

Presuda Općeg suda od 8. srpnja 2020. – Pablosky protiv EUIPO-a – docPrice (mediFLEX easySTEP)**(Predmet T-21/19) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije mediFLEX easySTEP – Raniji figurativni žig Europske unije Stepeasy – Relativni razlozi za odbijanje – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)**

(2020/C 313/37)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Pablosky, SL (Madrid, Španjolska) (zastupnik: M. Centell, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: J. Crespo Carrillo, H. O'Neill i V. Ruzek, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: docPrice GmbH (Koblenz, Njemačka) (zastupnik: K. Landes, odvjetnica)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 8. studenoga 2018. (predmet R 76/2018-4), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Pablosky i docPrice.

Izreka

1. Poništava se odluka četvrtog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 8. studenoga 2018. (predmet R 76/2018-4), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društva Pablosky, SL i docPrice GmbH u dijelu u kojem se odnosi na „odjeću” i „pokrivala za glavu” iz razreda 25. u smislu Nicanskog sporazuma.
2. Žalba koju je društvo docPrice podnijelo žalbenom vijeću EUIPO-a odbija se u dijelu u kojem se odnosi na proizvode iz točke 1.
3. U preostalom dijelu tužba se odbija.
4. Svakoj stranci nalaže se snošenje vlastitih troškova.

⁽¹⁾ SL C 82, 4. 3. 2019.

Presuda Općeg suda od 8. srpnja 2020. – Scorify protiv EUIPO-a (SCORIFY)**(Predmet T-328/19) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije SCORIFY – Raniji verbalni žig Europske unije SCOR – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)**

(2020/C 313/38)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Scorify UAB (Vilnius, Litva) (zastupnik: V. Viešūnaitė, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: D. Botis i H. O'Neill, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Scor SE (Pariz, Francuska) (zastupnici: T. de Haan i C. de Callataÿ, odvjetnici)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 26. ožujka 2019. (predmet R 1639/2018-4), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Scor i Scorisk.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Scorify UAB nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 246, 22. 7. 2019.

Presuda Općeg suda od 8. srpnja 2020. – Essential Export protiv EUIPO-a – Shenzhen Liouyi International Trading (TOTU)

(Predmet T-633/19) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije koji navodno sadržava verbalni element „TOTU” i crvene i crne boje – Raniji figurativni žigovi Europske unije TOTTO – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2020/C 313/39)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Essential Export SA (San José, Costa Rica) (zastupnik: A. B. Padiál Martínez, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: S. Hanne, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Shenzhen Liouyi International Trading Co. Ltd (Shenzhen, Kina)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 22. srpnja 2019. (predmet R 362/2019-2) u vezi s postupkom povodom prigovora između društava Essential Export i Shenzhen Liouyi International Trading.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Essential Export SA nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 383, 11. 11. 2019.

Rješenje Općeg suda od 22. lipnja 2020. – Sherpa Europe protiv EUIPO-a – Núcleo de comunicaciones y control (SHERPA NEXT)

(Predmet T-170/19) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Povlačenje prigovora – Obustava postupka”)

(2020/C 313/40)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Sherpa Europe, SL (Erando, Španjolska) (zastupnik: M. Esteve Sanz, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: J. García Murillo i M. J. Crespo Carrillo, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Núcleo de comunicaciones y control, SL (Tres Cantos, Španjolska)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 10. prosinca 2018. (predmet R 523/2017-2) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Núcleo de comunicaciones y control i Sherpa Europe.

Izreka

1. Postupak se obustavlja.
2. Društvu Sherpa Europe, SL, nalaže se snošenje vlastitih troškova kao i troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).
3. Društvo Núcleo de comunicaciones y control, SL, snosi vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 155, 6. 5. 2019.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 24. lipnja 2020. – Price protiv Vijeća

(Predmet T-231/20 R)

(„Privremena pravna zaštita – Područje slobode, sigurnosti i pravde – Odluka (EU) 2020/135 – Sporazum o povlačenju Ujedinjene Kraljevine iz Unije i Euratoma – Gubitak građanstva Unije – Zahtjev za suspenziju primjene – Očita nedopuštenost glavne tužbe – Nedopuštenost – Upućivanje prethodnog pitanja Sudu – Nenadležnost”)

(2020/C 313/41)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: David Price (Dorat, Francuska) (zastupnik: J. Fouchet, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: M. Bauer, R. Meyer i M.-M. Joséphidès, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članaka 278. i 279. UFEU-a radi, s jedne strane, djelomične suspenzije primjene Odluke Vijeća (EU) 2020/135 od 30. siječnja 2020. o sklapanju Sporazuma o povlačenju Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske iz Europske unije i Europske zajednice za atomsku energiju (SL 2020., L 29, str. 1.), zajedno sa Sporazumom o povlačenju Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske iz Europske unije i Europske zajednice za atomsku energiju (SL 2020., L 29, str. 7.), u dijelu u kojem ti akti ne dozvoljavaju zadržavanje građanstva Europske unije ili, barem, članka 127. stavka 1. točke (b) navedenog sporazuma i, s druge strane, zahtjev na temelju članka 256. stavka 3. drugog podstavka UFEU-a za prekid postupka i upućivanje predmeta Sudu radi postavljanja prethodnih pitanja.

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Tužba podnesena 20. srpnja 2020. – Sony Interactive Entertainment Europe protiv EUIPO-a – Wong (GT RACING)**(Predmet T-463/20)**

(2020/C 313/42)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelj: Sony Interactive Entertainment Europe Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: S. Malynicz, QC i M. Maier, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Wai Leong Wong (Glasgow, Ujedinjena Kraljevina)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije GT RACING – prijava za registraciju br. 17 138 033

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 8. svibnja 2020. u predmetu R 1612/2019-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i drugoj stranci u postupku snošenje vlastitih i tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) i članka 8. stavka 5. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća, time što nije konkretno određena relevantna javnost;
- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća, time što je počinjena pogreška pri usporedbi znakova;
- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća, time što je počinjena pogreška pri usporedbi proizvoda iz razreda 9., 16. i 28. ranijeg žiga i proizvoda iz razreda 18. spornog žiga EU-a;
- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) i članka 8. stavka 5. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća, time što nije uzet u obzir dokaz o vjerojatoj percepciji relevantne javnosti ranijeg žiga Europske unije;
- neuzimanje u obzir drugih elemenata prigovora koji se odnose na gore navedeni članak 8. stavak 1. točku (b) i članak 8. stavak 5.;
- neshvaćanje da je njegova vlastita ocjena činjenica dovoljna za utvrđivanje „goodwilla”, zavaravajućeg prikazivanja i štete na temelju propisa Ujedinjene Kraljevine o zavaravajućem označivanju;
- neuzimanje u obzir ostalih kriterija iz propisa o zavaravajućem označivanju na temelju članka 8. stavka 4. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 20. srpnja 2020. – LF protiv Komisije**(Predmet T-466/20)**

(2020/C 313/43)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: LF (zastupnici: S. Orlandi i T. Martin, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku od 11. rujna 2019. kojom mu je uskraćeno pravo na naknadu za život u inozemstvu;
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi tužitelj navodi samo jedan tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 4. stavka 1. točke (b) Priloga VII. Pravilniku o osoblju za dužnosnike Europske unije.

Tužba podnesena 27. srpnja 2020. – Alteryx protiv EUIPO-a – Allocate Software (ALLOCATE)**(Predmet T-476/20)**

(2020/C 313/44)

Jezik postupka: engleski

Stranke*Tužitelj:* Alteryx, Inc. (Irvine, Kalifornija, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: A. Poulter i M. Holah, *Solicitors*)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* Allocate Software Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Nositelj spornog žiga:* tužitelj u postupku pred Općim sudom*Predmetni sporni žig:* verbalni žig Europske unije ALLOCATE – žig Europske unije br. 6 740 658*Postupak pred EUIPO-om:* postupak proglašavanja žiga ništavim*Pobijana odluka:* odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 25. svibnja 2020. u predmetu R 1709/2019-4**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- poništi odluku Odjela za poništaje;
- naloži tuženiku snošenje vlastitih i tužiteljevih troškova, uključujući one koji se odnose na postupak pred žalbenim vijećem;
- u slučaju da druga stranka sudjeluje u postupku kao intervenijent, naloži joj snošenje vlastitih troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 58. stavka 1. točke (a) u vezi s člankom 18. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 94. stavka 1. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća, s obzirom na to da žalbeno vijeće nije navelo razloge na kojima se odluka temelji.

Tužba podnesena 6. kolovoza 2020. – Eos Products protiv EUIPO-a (oblik sferičnog spremnika)**(Predmet T-489/20)**

(2020/C 313/45)

Jezik postupka: njemački

Stranke*Tužitelj:* Eos Products Sàrl (Luxemburg, Luksemburg) (zastupnik: S. Stolzenburg-Wiemer, odvjetnica)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: prijava trodimenzionalnog žiga Europske unije (oblik sferičnog spremnika) – prijava za registraciju br. 15 903 081

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 8. lipnja 2020. u predmetu R 2017/2020-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 95. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 23. srpnja 2020. – El Corte Inglés protiv EUIPO-a – Ou (-Vpro)

(Predmet T-491/20)

(2020/C 313/46)

Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski

Stranke

Tužitelj: El Corte Inglés, SA (Madrid, Španjolska) (zastupnik: J. L. Rivas Zurdo, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Kuei-Chin Ou (Taipei, Taiwan)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije – Vpro – prijava za registraciju br. 17 741 133

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka prvoga žalbenog vijeća EUIPO-a od 30. travnja 2020. u predmetu R 1758/2019-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku u dijelu u kojem se, odbijajući žalbu podnositelja prigovora tom odlukom potvrđuje odluka Odjela za prigovore donesena u postupku povodom prigovora B 3 055 001, kojom je dodijeljen (figurativni) žig Europske unije br. 17 741 133 -Vpro, radi razlikovanja proizvoda iz razreda 24. i 25.

— naloži snošenje troškova stranci ili strankama koje se protive ovoj tužbi.

Tužbeni razlog

Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća

Tužba podnesena 24. srpnja 2020. – S. Tous protiv EUIPO-a – Zhejiang China-Best Import & Export (Lámpara)

(Predmet T-492/20)

(2020/C 313/47)

Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski

Stranke

Tužitelj: S. Tous, SL (Manresa, Španjolska) (zastupnici: D. Gómez Sánchez i J. L. Gracia Albero, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Zhejiang China-Best Import & Export Co. Ltd (Hangzhou, Kina)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog dizajna: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni dizajn: dizajn Zajednice (Lucas) – dizajn Zajednice br. 4422343-0012

Pobijana odluka: odluka trećega žalbenog vijeća EUIPO-a od 26. svibnja 2020. u predmetu R 1553/2019-3

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi pobijanu odluku,

— naloži nositelju pobijanog dizajna snošenje troškova ovog postupka, uključujući troškove pred Odjelom za poništaje i trećim žalbenom vijećem.

Tužbeni razlozi

Povreda članka 25. stavka 1. točaka (b) i (c) Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002 (u vezi s člancima 6. i 7. te člankom 9. stavkom 2. točkom (c) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća).

Tužba podnesena 10. kolovoza 2020. – Banco Cooperativo Español protiv SRB-a

(Predmet T-499/20)

(2020/C 313/48)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Banco Cooperativo Español, SA (Madrid, Španjolska) (zastupnici: D. Sarmiento Ramírez-Escudero, J. Beltrán de Lubiano Sáez de Urabain i P. Biscari García, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- (i) proglasi neprimjenjivim članak 5. stavak 1. Delegirane uredbe 2015/63;
- (ii) proglasi ništavom pobijanu odluku zbog povrede članka 103. stavka 2. drugog podstavka Direktive 2014/59 i članka 70. Uredbe 806/2014, u vezi s člankom 16. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i načelom proporcionalnosti;
- (iii) u svakom slučaju, proglasi da pobijana odluka ne može imati retroaktivan učinak od datuma donošenja odluke iz 2016. i posljedično poništi članak 3. pobijane odluke u mjeri u kojoj proizvodi navedene učinke;
- (iv) u svakom slučaju naloži SRB-u da nadokandi BCE-u:
 - a. iznos koji odgovara zateznim kamatama za iznos isplaćen 2016. za razdoblje između 23. lipnja 2016. i datuma na koji SRB plati dugovane iznose, izračunane po primjenjivoj stopi refinanciranja ESB-a (trenutno 0 %), uvećano za 3,5 postotnih bodova;
 - b. podredno točki (a), i samo u slučaju da Opći sud odluči da je pobijana odluka materijalno u skladu s pravom ali odluči da ne može imati retroaktivan učinak, iznos koji odgovara zateznim kamatama za iznos isplaćen 2016. za razdoblje između 23. lipnja 2016. do 19. ožujka 2020., datum od kojeg pobijana odluka proizvodi učinke, računajući ih po primjenjivoj stopi refinanciranja Europske Središnje Banke (trenutno 0 %), uvećano za 3,5 postotnih bodova;
 - c. podredno točkama (a) i (b) iznos koji odgovara prihodu koji bi imao BCE da je bio stekao, na dražbi od 16. lipnja 2016., španjolske državne obveznice na deset godina, u vrijednosti koja odgovara *ex ante* doprinosu za 2016., računajući između 23. lipnja 2016. do datuma na koji SRB plati dugovane iznose (ili, u slučaju da Opći sud smatra da je pobijana odluka materijalno u skladu s pravom ali ne proizvodi retroaktivne učinke, do 19. ožujka 2020.).
- (v) u svakom slučaju naloži Jedinstvenom sanacijskom odboru snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Ova je tužba usmjerena protiv Odluke Jedinstvenog sanacijskog odbora (SRB), od 19. ožujka 2020., o izračunu *ex ante* doprinosa u Jedinstveni fond za sanaciju za poslovnu godinu 2016. (SRB/ES/2020/16) (pobijana odluka). Tužitelj precizira da je SRB želio pobijanoj odluci dati retroaktivni učinak, određujući retroaktivni datum učinka te odluke 15. travnja 2016., datum na koji je donesena prva odluka o *ex ante* doprinosima za 2016. godinu.

U prilog tužbi, tužitelj navodi četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na prigovoru nezakonitosti na osnovi članka 277. UFEU-a, kojim se od Općeg suda zahtijeva da utvrdi neprimjenjivost članka 5. stavka 1. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/63 od 21. listopada 2014. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća, u vezi s *ex ante* doprinosima aranžmanima financiranja sanacije (SL 2015., L 11, str. 44. i ispravak SL 2017., L 156., str. 38.).

— Tužitelj u tom pogledu navodi da navedeni članak Delegirane uredbe:

- a) krši članak 103. stavak 7. Direktive 2014/59, jer uspostavlja sustav izračuna prema kojem institucija s konzervativnim profilom rizičnosti mora platiti *ex ante* doprinos primjeren instituciji s profilom vrlo visoke rizičnosti.

- b) krši članak 16. Povelje Europske unije o temeljnim pravima jer neopravdano ograničava tužiteljevo temeljno pravo na slobodu poduzetništva.
- c) krši načelo proporcionalnosti, jer ne uzima u obzir dvostruko uračunavanje do kojeg dolazi u određenim elementima tužiteljeve pasive, stvarajući tako očito neopravdano, nepotrebno i neproporcionalno ograničenje.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 103. stavka 2 podstavka 2., Direktive 2014/59 i članka 70. Uredbe 806/2014, u vezi s člankom 16. Povelje i načelom proporcionalnosti.
- U tom pogledu, tužitelj tvrdi da razlozi neprimjenjivosti članka 5. stavka 1. Delegirane uredbe 2015/63 jasno pokazuju potrebu da se tužiteljev profil rizičnosti prilagodi specifičnosti poslovanja zadružne mreže kojoj je na čelu, a kako se to zahtijeva u skladu s gore navedenim člancima. Stoga i u tom opsegu, pobijanu odluku – čiji sadržaj odgovara uskoj i doslovnoj primjeni pravila koje ne uzima u obzir navedeni tužiteljev profil rizičnosti – treba smatrati protivnom članku 103. stavku 2. drugom podstavku Direktive 2014/59, a osobito Uredbi 806/2014, čiji članak 70. o *ex ante* doprinosima upućuje na Direktivu 2014/59 i njezine provedbene propise.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na povredi sudske prakse Suda koja dopušta dati retroaktivni učinak odluci.
- U tom pogledu tužitelj navodi da pobijana odluka krši sudsku praksu u mjeri u kojoj
- a) ciljevi koje navodi SRB, s kojima se želi opravdati retroaktivna primjena pobijane odluke, nisu ciljevi u općem interesu kojima se može opravdati odstupanje od općeg načela da se akti Unije ne primjenjuju retroaktivno,
- b) u svakom slučaju, retroaktivnost nije ni bitna ni nužna kako bi se ispunila navedena svrha, u mjeri u kojoj postoje rješenja koja su manje ograničavajuća za stranke a koja osiguravaju njihovu provedbu; i
- c) su povrijeđena tužiteljeva legitimna očekivanja jer je postupanje SRB-a protivno ciljevima presude Općeg suda u predmetu T-323/16.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na izvanugovornoj odgovornosti SRB-a u skladu s člancima 268. i 340. UFEU-a i članka 87. stavka 3. Uredbe 806/2014 zbog stjecanja bez osnove.
- Tužitelj u tom pogledu navodi da SRB treba BCE-u naknaditi štetu na temelju izvanugovorne odgovornosti zbog stjecanja bez osnove u pogledu kamata koje su dospjele između trenutka plaćanja *ex ante* doprinosa za 2016. – a to plaćanje se ne temelji na odluci SRB-a nakon poništenja odluke u predmetu T-323/16 – i trenutka konačnog plaćanja, ili podredno, datuma pobijane odluke.

**Rješenje Općeg suda od 25. lipnja 2020. – Einkaufsbüro Deutscher Eisenhändler protiv EUIPO-a –
Tigges (TOOLINEO)**

(Predmet T-877/19) ⁽¹⁾

(2020/C 313/49)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik devetog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 61, 24. 2. 2020.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije
Europske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR